

DER VAR EN GANG EN MAND

„Rap” om kærlighed.
Versene „rappes” af solist eller gruppe. * „rappes” af alle.

1. Der var engang en mand,
som havde alt, hvad man kan få.
Han holdt det nært for sig selv
- og blev så trist og grå.
2. Folk bukked og tog hatten af
- han blæste bare på’et.
Til sidst han sukked:
”Hvorfor regner ingen mig for no’et?”

** Åh nej - det er så ked’ligt,
det er så ked’ligt!*

3. Folk smilte venligt til ham,
men han vrænged bare mund.
Til sidst han syntes,
alle snærrad ham, som en hund.
4. Hvis nogen sa’: ”Jeg elsker dig!”
så sa’ han: ”Gå din vej!”
Til sidst han græd:
”Vil ingen holde bare lidt af mig?”

** Åh nej det er så ked’ligt,
det er så ked’ligt!*

5. Han havde alt, hvad man kan få
- måske endda lidt mer’.
Alli’vel var han fattig
det var ikke noget værd.
6. For det er kærlighed,
der gør det godt at være til,
men uden den blir alt,
hvad man kan få, værdiløst spild.

** Åh nej - det er så ærg’ligt,
det er så ærg’ligt!*

7. Og kærlighed kan ikke
spares sammen i en sæk.
Og gemmer man den til sig selv,
så er den bare væk.
8. Men deler man den ud
til øst og vest og syd og nord,
så blir man rig,
for kærligheden vokser kæmpestor.

** Nå da - det lyder mærk’ligt,
det lyder mærk’ligt!*

9. Det lyder måske bagvendt,
men sådan har Gud bestemt.
Han elsker alle
- også manden i vers ét til fem.
10. Så hjælp os, Gud, at dele ud
af kærlighed som du,
og ikke gemme til os selv,
men elske her og nu.

** Åh ja - det er da lækkert,
ja mega-lækkært!
Åhjahh!*